

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Бабиц Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;**
- Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

Здавали до дитячих будинків і безпритульних дітей, які були покинуті своїми ж батьками, які не могли ними піклуватися.

Таким чином, діти різними шляхами потрапляли в дитячі будинки. Їх приводили родичі, друзі померших родичів, сусіди, працівники шкіл і т.д. Дітям блокадного Ленінграду довелося разом із дорослими перенести всю трагедію блокадного міста. Більше п'яти тисяч ленінградських підлітків за мужність і героїзм в роки блокади були нагороджені медалями за оборону Ленінграду.

Список використаних джерел

1. Адамович А. Блокадная книга / А. Адамович, Д. Гранин. – С-П.: Лениздат, 2014. – 544 с.
2. Буров А. В. Блокада день за днем. – Л, 1979. – 455 с.
3. Гланц Д. Блокада Ленінграда. 1941-1944 гг. / Дэвид Гланц. – М.: Центрполиграф, 2010. – 224 с.
4. Дети военной поры / Сост. Э Максимова. – 2-е изд. – М.: Политиздат, 1988. – 320 с.
5. Котов С. Детские дома блокадного Ленинграда. – С-П.: Политехника, 2002. – 205 с.
6. Яров С. В. Блокадная этика. Представления о морале в Ленинграде в 1941-1942 гг. / С. В. Яров. – М.: Центрполиграф, 2012. – 326 с.
7. Яров С. В. Повседневная жизнь блокадного Ленинграда / С. В. Яров. – М.: Молодая гвардия, 2013. – 313 с.

ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

Кравчук О. В., магістрант

Северова О. В., доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

На сучасному етапі розвитку світової історіографії історики все більшу увагу приділяють репрезентації влади. Ще сучасники революції 1917 р. усвідомлювали важливість вивчення чуток, на що вказує, зокрема, багато посилань на них у документах Міністерства внутрішніх справ [5, с. 44, 231, 260]. Однак історики не приділяли особливої уваги даному сюжету, що пояснюється уявленнями багатьох дослідників про „важливе” і „другорядне”: вони надають перевагу описуванню „фактів”, відділяючи їх від „домислів”. Між тим відомо багато ситуацій, коли чутки організовували події. Німецьким репресіям в Бельгії в 1914 р. передували панічні розповіді про бельгійські звірства по відношенню до німецьких солдат. Пам'ять про „вільних стрільків” Франко-пруської війни впливала на дії німецьких воєнних різного рангу [3, с. 363].

Наша стаття є спробою дослідити деякі чутки поширені напередодні революції та показати їх вплив на формування масової свідомості населення, що призвело до десакалізації образу російської монархії та зіграло важливу роль у її падінні. Головними об'єктами цих чуток була імператриця Олександра Федорівна і тобольський старець, відомий як нібито фактичний керівник імперії – Григорій Распутін.

У 1915 р. російська армія отримала нищівну поразку від німецької, в результаті чого Росія втратила Польщу, тільки що завойовану Галичину і більшу частину території на узбережжі Балтійського моря. Росіянам було важко змиритись з думкою, що їх розбили в чесному бою переважаючі сили супротивника; причини поразки почали шукати в зраді, в якій звинуватили імператрицю (яка за походженням була німкою). Патріотка, душею вірна Росії, вона, тим не менше, була звинувачена населенням в тому, що шпигує на користь німців, видає їм військові таємниці, підбурює імператора до підписання сепаратного миру. Підозри в державній зраді на самій верхівці влади тільки посилювались, коли в кінці 1916 р. прем'єр-міністром був призначений Борис Штюрмер, який походив із зросійщених німців.

Супроти поширених думці, що люднева революція була викликана виснаженням населення від війни, антинімецькі настрої в країні були дуже сильними. Зберігалися тогочасні поліцейські рапорти, в яких сумуються свідчення і настрої, взяті з листів, які солдати відправляли на батьківщину з передової та отримували з дому; в обох випадках відводиться багато місця для передачі подібних чуток. „В первые недели [февральской революции], — писал М. Суханов, — солдатская масса Петербурга не только не слушала, но не позволяла говорить о мире, готовая поднять на штыки каждого неосторожного „изменника” и „открывателя фронта врагу” [12, с. 140]. У березні-квітні звичним було бачити солдат, які несуть гасла „Война до победного конца” [14, с. 40]. Французький історик, який мав можливість читати послання Тимчасовому урядові та Раді в перші два місяці нового режиму, підтвержує спостереження Суханова. Вимогах робітників на першому місці стояв восьмигодинний робочий день; тільки 3% закликали до миру без анексії і контрибуцій; 23% селянських клопотань вимагали „скорого и справедливого мира”, але і в такому випадку це питання було другорядним. Що ж стосується солдат, то їх петиції чітко вказують, що „они склонны были считать выступающих за немедленный мир приспешниками кайзера” [8, с. 166]. Це питання було настільки болючим, що навіть більшовики, єдині справжні прибічники миру, з великою обережністю розкривали свої погляди в публічних виступах.

Постійні пересуди про те, що монархія веде таємні переговори про укладення сепаратного миру, ускладнювали становище вищого суспільства. Чутки ці були не зовсім безпідставні, адже німці і австрійці дійсно намагалися це зробити. Одна з таких спроб була зроблена через брата імператриці Олександри Федорівни герцога Ернеста Людвіга Гессенського [9, с. 23]. Міністр внутрішніх справ Росії О. Протопопов під час перебування в Швеції зустрічався з німецьким бізнесменом. Але ці та інші спроби не знаходили відгуку з російської сторони. Історики зазначають, що ні в російських, ні в закордонних архівах після революції не знайдено будь-яких свідчень, що царський уряд прагнув підписати сепаратний мир чи хоча б обдумував таку можливість [6]. Однак ці чутки завдали монархії непоправної шкоди, віддаливши від неї її природних захисників - консерваторів і націоналістів, настроєних непримиримо антинімецьки.

Найшкідливішими виявились чутки про зрадницькі інтриги, які „плетуть імператриця і Распутін”. Від самого початку війни імператриця була запідозрена в германофільстві. Чутка трансформувалася в анекдот, який 3 березня 1915 р. Р.Б. Локкарт, британський консул в Москві, записав до щоденника: „Царевич плачет. – Няня говорит: „Мальш, отчего ты плачешь?” – „Ну когда бьют наших, плачет папа, когда немцев – мама, а когда мне плакать?” [3, с. 365]. Сам факт того, що подібні анекдоти розповідали в британському посольстві, свідчать про їх

розповсюдженість. Виникло стійке уявлення про „німецьку партію”, що нібито утворилась навколо імператриці, якою в свою чергу керує Распутін. Подібні звинувачення звучали навіть з трибуни Державної Думи, зокрема особливе значення мала доповідь П. М. Мілюкова 1 листопада 1916 р.

Серед солдат поширеною була фантастична чутка, яка пояснювала голод тим, що нібито весь хліб таємно вивозять в Німеччину. Стверджували також, що полонених німців відпускають додому і вони повертаються в ряди армії. Можна уявити, як такі чутки мали впливати на свідомість солдат. Очевидно імператриця сприймалась як керівник контрабандистів [13, с. 702].

З'явилися звинувачення і в шпигунстві, зафіксовані в багатьох щоденниках того часу [4]. Навіть штабні генерали і гвардійські офіцери стверджували, що після кожного візиту Олександри Федорівни в Ставку російська армія зазнавала поразки. Генерал М. Олексєєв заявив, що у цариці знаходилась таємна карта, яка повинна була існувати лише в двох екземплярах, які зберігались у нього та імператора. О.О. Брусилов ніби ухилився від прямого запитання імператриці про строки наступу його фронту – він теж боявся „витіку” інформації [7, с. 301-302].

У суспільстві царицю навіть звинувачували в загибелі британського військового міністра лорда Кітченера, що загинув на крейсері, затопленому німцями в травні 1916 р.: вона нібито інформувала Німеччину про маршрут та графік його поїздки [11, с. 106]. Водночас, привід для цих чуток міг дати й сам Распутін, який всюди говорив, що загибель лорда - благо, бо пізніше він міг заподіяти шкоду Росії. Але такі необгрунтовані підозри поширювались та передавались навіть іноземними представниками. Член англійського парламенту майор Д. Девіс, який відвідав Росію на початку 1917 р, зазначав у доповіді: „Цариця, справедливо чи ні, вважається агентом німецького уряду ... немає сумнівів, що ворог постійно отримує інформацію про кожне пересування та плани операцій. В результаті ніяка серйозна інформація не може бути збережена в секреті, і це постійно слід мати на увазі при переговорах з російською владою” [4, с. 312].

Чуткам про „зраду” вірили і впливові політики. О.Ф. Керенський орієнтував Надзвичайну слідчу комісію, створену Тимчасовим урядом, на пошук доказів злочинних зв'язків Романових з Німеччиною. Н. К. Муравйов, голова цієї комісії, був щиро переконаний в тому, що імператор мав намір відкрити фронт німцям, а імператриця передавала кайзеру відомості про російські війська. Про це ж писали після лютого 1917 р. й „солідні друковані видання”: „Російська воля”, наприклад, повідомляла, що цариця і „немкин муж” у палаці звали „гнездо измены и шпионажа”. Стверджувалося навіть, що в Царському Селі нібито знаходилась таємна радіотелеграфна станція, яка постійно передавала повідомлення в Німеччину. Зрозуміло були проведені відповідні обшуки, які не дали результатів [2, с. 25]. Однак багато років екскурсанти, які відвідували музеї-палаці в колишніх імператорських резиденціях, просили показати „той самий апарат”. Цей сюжет з'явився навіть у творах школярів, які писали, що цариця „говорила по телефону з німцями” [1, с. 59].

Найбільше падіння престижу монархії відбулось взимку 1916/1917 років, коли навіть присяжні монархісти відвернулися від неї. О. Гучков, при всіх своїх роялістських симпатіях, визнавав, що в перші дні революції „вокруг трона была абсолютная пустота”, а О. Шульгін записав 27 лютого: „Во всем этом огромном городе нельзя было найти несколько сотен людей, которые бы сочувствовали власти” [15, с. 150].

Які гріхи не скоїла би Олександра Федорівна, вона була глибоко віддана своїй новій батьківщині, яскравим свідченням чого стала її поведінка після революції, коли на карту було поставлено її життя. Але на неї, німкеню за походженням, дивилися як на ворожого іногородця. Ще більше її репутацію плямували зв'язки Распутіна з сумнівними особистостями петербурзького вищого суспільства, багато з яких підозрювалися у стосунках з німцями. Проблема в тому, що було не так уже й важливо, чи замішані імператриця і Распутін в прямій зраді, - навіть на погляд тих, хто не вірив всім цим чуткам, всією своєю поведінкою вони надали ворогові таку неціненну послугу, яку не змогли б надати, навіть будучи справжніми агентами [8, с. 136]. Зокрема, англійський посол в Росії Дж. Б'юкенен у своїх спогадах писав: „Царицу называли „немкой”... Распутина обвинили в шпионстве в пользу Германии, - обвинение, строго говоря, не вполне правильное. Распутин не был в непосредственных сношениях с Берлином. Царь советовался с ним и по военным, и по политическим вопросам, а Распутин имел привычку повторять своим друзьям все, что слышал в Царском. Таким косвенным путем Германия получала много полезных сведений. Не будучи ее постоянным агентом, он все же оказал ей немало услуг, дискредитируя царскую власть и тем подготавливая путь революции” [10, с. 225].

Таким чином, в ситуації суспільної кризи та нездатності монархії побороти опозицію домисли та чутки про „зраду імператриці”, зраду подружню і політичну, про змову в найвищих колах влади ставали найважливішими фактами політичного життя, що впливали на процес прийняття політичних рішень впливовими військовими і політичними діячами, іноземними дипломатами. Ми вважаємо, що без цього, без цих чуток ми не можемо до кінця зрозуміти ту обставину, що значна частина не тільки ліберальних, але й консервативно налаштованих членів Державної Думи фактично виступила проти режиму. Це надзвичайно важливо, адже навіть ідейні монархісти під їх впливом перетворювалися на опозиціонерів. Ненависть до престолу дозволила утворити безпрецедентний союз радикалів і лібералів, які ненавиділи царизм з принципових міркувань, з консервативними націоналістами, яких підбурювала до відчайдушних дій віра в уявну зраду російських інтересів в ім'я німецьких. Існування подібної коаліції позбавляло уряд союзників з обох флангів і робило його практично беззахисним.

Список використаних джерел

1. Балашов Е.М. Школа в российском обществе 1917-1927 гг.: Становление «Нового человека» / Е.М. Балашов. – СПб., 2003. – 238 с.
2. Варфоломеев Ю. В. Итоги деятельности Чрезвычайной следственной комиссии Временного правительства / Ю. В. Варфоломеев // Известия высших учебных заведений. Общественные науки. – 2012. – № 2 (22). – С. 21–26.
3. Колоницкий Б. И. Слухи об императрице Александре Федоровне и массовая культура (1914-1917) / Б. И. Колоницкий // Вестник истории, литературы, искусства. Отд-ние ист.-филол. наук РАН. – М.: Собрание Наука, 2005. – С. 362-378.

4. Колоницкий Б. И. «Трагическая эротика»: образы императорской семьи в годы Первой мировой войны / Б. И. Колоницкий. – М.: Новое литературное обозрение, 2008. – 657 с.
5. Крестьянское движение в России в годы Первой мировой войны (июль 1914 г. — февраль 1917 г.): Сб. документов / Ред. А. М. Анфимов. – М.; Л., 1965. – 605 с.
6. Мельгунов С. П. Легенда о сепаратном мире (канун революции) / С.П. Мельгунов. – Париж, 1957. – Электронний ресурс. – Режим доступу: <http://ldn-knigi.lib.ru/R/Melgunov.htm>
7. Мэсси Р. Николай и Александра / Р. Мэсси; [пер. с англ. В.В. Кузнецов]. – М.: Захаров, 2006. – 640 с.
8. Пайпс Р. Русская революция: В 3 кн. Кн. 1: Агония старого режима. 1905—1917 / Р. Пайпс; [пер. с англ. И. Захаров]. – М., 2005. – 206 с.
9. Пайпс Р. Три «почему» русской революции / Р. Пайпс; [пер. с англ. В. Аллой]. – М.; СПб.: Atheneum, 1996. – 67 с.
10. Святой черт: сборник (воспоминания, документы, материалы следственной комиссии) / сост. А. В. Кочетова. – М., 1990. – 320 с.
11. Спиридович А. И. Великая война и Февральская революция 1914-1917 гг. В 3 кн. Кн. 2. / А. И. Спиридович. – Нью Йорк, 1960. – 475 с.
12. Суханов Н. Н. Записки о революции. В 3 т. Т. 2. / Н. Н. Суханов. – М.: Полиздат, 1991. – 480 с.
13. Уортман Р. С. Сценарии власти: мифы и церемонии русской монархии. В 2 т. Т. 2: От Александра III до отречения Николая II / Р. С. Уортман; [пер. с англ. И. А. Пильщикова]. – М.: ОГИ, 2004. – 796 с.
14. Церетели И. Г. Воспоминания о Февральской революции. В 2 т. Т. 1. / И. Г. Церетели. – Париж, 1963. – 921 с. – Электронний ресурс. – Режим доступу: http://books.google.com.ua/books/about/Воспоминания_о_Феврал.html
15. Шульгин В. В. Дни / В. В. Шульгин // Русская мысль. – 1922. – № 1-2. – С. 136-172. – Электронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.e-reading.club/book.php?book=70400>

СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬНОСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Ліннік Ю. В., аспірант

**Шугасва Л. М., доктор філософських наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

В липні - серпні 2014 року в УПЦ МП (Українська православна церква Московського патріархату) перейшла на новий етап своєї історії. Це трапилося у зв'язку зі смертю митрополита Володимира (Сабодана) і обранням його наступника, який буде продовжувати політику Володимира або сам запропонує інший сценарій розвитку подій в житті церкви. Обрання нового предстоятеля це завжди складний вибір, від якого часто залежить майбутнє релігійної інституції яку він очолить.

Відбувся єпископський собор, який склався з 74 єпископів. Голосування проходило в два тури, так як в першому ніхто з запропонованих кандидатур не набрав більшої половини голосів (а саме 38). Варто зазначити, що фаворитом називали майбутнього новообраного митрополита, єпископа Чернівецького і Буковинського Онуфрія (Березовського), який в другому турі набрав 36 голосів. Його суперниками були єпископ Бориспільський та Броварський Антоній (Паканич), який набрав 24 голоси та єпископ Вінницький та Барський Симеон (Шостацький) - 9 голосів. Якщо першому з них закидають проросійську орієнтацію, тісне співробітництвом з Москвою і прихильність до ідеології «Русского мира», то Симеону - близьке знайомство з президентом України Петром Порошенком [2, с. 23].

Онуфрій (Березовський), в свою чергу, за ідеологією консерватор, тому за думкою відомого релігієзнавця О. Сагана, об'єднавчий діалог між церквами, який не особливо прогресував за Володимира (Сабодана), навряд чи матиме місце за часів предстоятельства Онуфрія (Березовського), який не приховував свого прохолодного ставлення до можливості автокефалії [4]. Та й просвітописний вектор, який обрала Україна та Церква за підтримки Володимира (Сабодана) у вересні 2013 року теж навряд чи залишиться пріоритетним. Ми погоджуємося з думкою відомого науковця. На початку правління митрополита Онуфрія Українська православна церква опинилася в складних суспільно-політичних умовах, які загострили і актуалізували всі ланки церковно-суспільних та міжцерковних взаємозв'язків. Ускладнювали положення всередині церкви не лише внутрішні протиріччя (проросійський і проукраїнський напрями), а й переходи храмів УПЦ МП в юрисдикцію УПЦ КП та підписання Рівненського меморандуму, який не схвалив ні Київ, ні Москва. З іншої сторони назрівання розколу в середині церкви, на кшталт, на патріотичний і непатріотичний напрями, є перебільшенням, бо відсутні чіткі заяви і чітко окреслена активність навколо цього.

Сам Онуфрій не відкидає створення помісної церкви в майбутньому, а предстоятель УПЦ КП Філарет (Денисенко) вважає, що процес об'єднання навряд чи відбудеться, причиною на його думку, буде політика Онуфрія як противника автокефалії та який не визнав Москву агресором [1]. І все ж, більшість релігієзнавців переповненні песимістичними прогнозами розвитку екуменічних відносин та суспільної позиції церкви. Остання чітко не окреслена, особливо стосовно війни на Донбасі.

Можливо обрання консерватора Онуфрія (Березовського) пояснюється бажанням заморозити ситуацію в такому стані, в якому вона була на початку 2014 року, бо переважну більшість влаштовує ситуація не лише в середині церкви, а й в суспільстві загалом.

Зрозуміло, що предстоятельство Онуфрія навряд чи буде наповнене реформами. Проте час минає і суспільство змінилося після революції, включаючи прихильників і вірян УПЦ МП.

Все - таки предстоятель УПЦ МП лише завдає вектор руху, а безпосередню діяльність здійснюють місцеві єпископи залежно від регіональних потреб і власних переконань, які на їхню думку необхідні церкві (прикладом може слугувати підписаний, вже згадуваний нами, Рівненський меморандум, який мав на меті також регламентувати і підвести ідеологічну базу під перехід храмів з УПЦ МП в юрисдикцію УПЦ КП) [1].

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Острівка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОРТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАНКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТИРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавуліч В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.).....	50
Ішук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Літнік Ю. В., Шугасєва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА	58
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ.....	63

Молодий громадянин держави

Вавуліч В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ).....	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ.....	77
Тівон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюг К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ».....	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА).....	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Вєтрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ».....	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ».....	112
Тарарук Д. П., Бєлова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНІМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушницька К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212